

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی • مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی • سردبیر: محمد جواد روح • سردبیر آنلاین: افشین امیرشاهی • معاون سردبیر: مهرداد خدیر • دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد)، آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)، علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست)، الهه ابراهیمی (خبر)، آرش خاموشی (عکس)، هادی حیدری (طرح و کاریکاتور)، مدیر هنری: مهدی قربانی نیار، حرفه‌بینی و ویراستاری: شهرام هادی • مدیر اداری و آژهی‌ها: شاهرخ حیدری • تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۵ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آژهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸، لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۹۱۳۰۴۱۴۲

شادی بستنی و دل‌نگرانی‌های بعدش

میثم سعادت
روزنامه‌نگار

هفته پیش یادداشتی درباره خاطرات مدرسه در محله نازی آباد نوشته بودم که بازتاب خوبی گرفت. حالا تصور دوستان روشن‌فکر ما این است که همه معلم‌های این مدرسه‌ها، سعید حجابیان و عباس عبدی بودند. اما ما ناظمی در دوره راهنمایی داشتیم که در تصور کودکی ما، چیزی شبیه حرمله بود. به قول امروزی‌ها، کودکش، اصلاً زاده شده بود که کودکی ما را ویران کند. همینطور با یک تکه شلنگ در حیاط مدرسه راه می‌رفت و با آن، به سر بچه‌های کوبید. بچه ۱۳-۱۲ ساله همیشه یک‌متمم است و جرمی انجام داده که آن تنبیه را حق خودش می‌داند و به آن اعتراضی نمی‌کند؛ یا توی جیب‌اش ترقه داشت یا موهایش را ماشین نکرده بود یا درش خوب نبود یا پشتسر معلم، شکلک در آورده بود.

ما به‌مرور با کت‌زدن او کنار آمده بودیم. با این که بسیار ناظم بد اخلاقی بود، اما اصلاً مدرسه نظم درست و حسابی هم نداشت؛ ما این را هم پذیرفته بودیم. تنها نقطه ضعفی که به ذهن فقیر ما می‌رسید، همین بود که بوفه مدرسه، بستنی نداشت. در آن دوران تحت‌تاثیر جو سیاسی، انتخابات شورای دانش‌آموزی برگزار شد و مهمترین برنامه ما هم در شورا، آزاد شدن بستنی بود. البته تمام نامزدهای انتخابات، این برنامه را داشتند. یعنی جناح پوزیسونی و اپوزیسیونی نبود. ناظم مدرسه، اصرار داشت که بستنی موجب سرماخوردگی می‌شود. در نهایت اما بستنی آزاد شد. روزی که برای اولین بار بستنی فروخته شد را هرگز فراموش نمی‌کنم. شادی بچه‌ها زاندا لولوف بود. گویا چشیدن مزه بستنی این طرف دیوارهای بلند مدرسه، مزه خاویار و میگو داشت. مزه‌هایی که هنوز هم درک درستی از آنها ندارم. صدای شوق بچه‌ها به آسمان رسیده بود. کلبه احزان، گلستان شده بود. روز بعد، بیشتر بچه‌های مدرسه از اولیای خود ۱۰ تومان بیشتر پول توجیبی گرفته بودند. اما رسیدن به مدرسه، فروریختن کوه امیدها و آرزوها بود؛ بستنی دوباره ممنوع شده بود. یکی از معلم‌ها که انصافاً معلم میانه‌رویی بود، به ما توضیح داد که شما جنبه آزادی نداشتید و نباید بعد از خوردن بستنی، شادی می‌کردید. در واقع این شادی بعد از آزادی بود که باعث می‌شد، محدودیت‌های جدیدی در استفاده از بوفه مدرسه برای دانش‌آموزان اعمال شود. او توضیح داد، اگر تغییری در قوانین مرتبط با مصرف بستنی ایجاد شده است، صدقه‌سری هوشمندی و درایت تیم مدیریت مدرسه راهنمایی بوده و اعضای انتخابی شورای مدرسه، طفلان نادان نوپایی هستند که نهایتاً می‌توانند درباره رنگ کادوی روز معلم، نظر مشورتی بدهند.

نکنه دیگری که آن معلم آگاه، آزاده و میانه‌رو، ما را از آن مطلع کرد این بود که قیمت بستنی‌های مدرسه به‌جای ۱۰ تومان، ۱۵ تومان شده است و این مبلغ مابه‌التفاوت، صرف امور فرهنگی و تبلیغاتی خواهد شد که مضرات مصرف بستنی را برای شما تبیین کند یا مسائل دیگری که آقای ناظم تشخیص بدهد. اما مهمترین مسئله این بود که ما نباید هنگام خوردن بستنی، شادی می‌کردیم. این شادی به‌معنای ممنوع شدن بستنی برای همه مدرسه بود. اجرای این قانون از همه سخت‌تر بود. ما بستنی را می‌گرفتیم و مثل تجزیه‌ها، (کسانی که در امتحانات تجدید نشده بودند)، سرفاکنده و مغبون، مشغول لیسیدن بستنی می‌شدیم. گاهی در سرویس بهداشتی مدرسه صدای بلند شادی را از یکی از کلبه‌ها می‌شنیدیم و متوجه می‌شدیم که یکی از بچه‌ها توانسته شادی خود را پنهان کند. آنجا تنها جایی بود که از دیدرس ناظم، پنهان بود. شب‌ها فکر می‌کردیم که ناظم احتمالاً از مخفیگاه فریادهای ما با خبر بوده، اما به‌روزی خودش نمی‌آورد و شاید بوی بد سرویس‌های بهداشتی، اذیت‌اش می‌کرده.

امروز ربع قرن از آن روزگاری می‌گذرد. آن ناظم عزیز، بازنشسته شده و آن دانش‌آموز دیروز، روزنامه‌نگار شده و آن معلم میانه‌رو هم واقعاً نمی‌دانم کجاست. آنچه باقی مانده، ترس از شادی بعد از آزادی است. هر بار که خبر خوبی می‌شنوم، پشت‌بندش یک‌ترسی به‌جانم می‌افتد. یک‌نگرانی که حتماً در کنار این خبر خوب، یک خبر بد هم همراه است. این تاثیر قدیمی رفتار یک ناظم، ربع قرن است که در گوشه ذهن من، به روح و روان آسیب زده است. اگر گاهی هم زیاد شاد شوم، سعی می‌کنم به جایی دور از دسترس بروم و شادی‌ام را در خودم بریزم.

جام پرمدعی

دور نخست جام ملت‌های آسیا در حالی به پایان رسید که تمام مدعیان، درخشان ظاهر شدند

سپهر خریمی
گزارشگر ورزشی هم‌میهن

دور نخست جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ به پایان رسید و شگفتی خاصی رقم نخورد چراکه تمام ۵ مدعی عنوان قهرمانی توانستند از سد رقبای خود عبور کنند. غفلت ژاپنی‌ها و کره‌ای‌ها در دیدار اول کمتر از ۱۰ دقیقه به طول انجامید و به‌راحتی توانستند راه باز شدن دروازه حریفان را یاد بگیرند. عربستان تنها مدعی قهرمانی بود که در یک مسابقه جنجالی در ثانیه‌های پایانی به پیروزی رسید تا مربی نامدارش از انتقاد رسانه‌های محلی فرار کند. ایران هم در مسابقه نخست با حساب چهار بر یک از سد فلسطینی عبور کرد که با خشونت خاصی درون زمین قصد داشتند بازیکنان تکنیکی ایران را متوقف کنند که موفق به انجامش نشدند. کره جنوبی با مربیگری کلین‌من نیز به‌راحتی از سد بحرین عبور کرد تا معادلات «بهتر بودن» مدعیان در قیاس با یکدیگر، به هفته دوم بکشد.

قلعه‌نویی و علاقه به بازی نه‌اجمی

کمتر کسی تصور می‌کرد تا تیم ملی ایران با هدایت قلعه‌نویی بتواند زودهنگام‌ترین گل تاریخ فوتبال ایران را در جام ملت‌ها بزند اما این اتفاق رخ داد و کریم انصاری‌فرد در دقیقه ۱، دروازه فلسطین را باز کرد. این اتفاق سه‌بار دیگر رخ داد تا ایران، فلسطین را چهارگله کند. نکته سرانگیزنده اما ضعف فکری دفاعی ایران بود که مقابل تیم نه‌چندان قدرتمند فلسطین هم دروازه‌اش باز شد. فلسطینی‌ها در ۹ مسابقه قبلی خود فقط در یک دیدار موفق به گلزنی شده بودند. تیم ملی ایران با مربیگری امیر قلعه‌نویی در جام ملت‌های آسیا ۲۰۰۷، در مرحله یک‌چهارم نهایی مقابل کره جنوبی در ضربات پنالتی شکست خورد و کنار رفت. حالا در این دوره در صورتی که تیم ملی ایران و کره جنوبی به‌عنوان سرگروه از گروه‌شان صعود کنند، در مرحله یک‌چهارم مقابل هم قرار خواهند گرفت. تقابل احتمالی شاگردان کلین‌من و قلعه‌نویی، می‌تواند جذاب‌ترین رخداد جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ لقب بگیرد.

ژاپن بحرحم

تیم ملی ژاپن با مربیگری «هاجیمه موری‌یاسو»، ۱۰ مسابقه قبلی خود را با اقتدار پیروز شده بود. ۱۰ مسابقه آخر، ژاپنی‌ها به‌جز در یک مسابقه، چهار یا بیش از چهار گل به حریفان خود زدند تا با قدرت خاصی پا به این رقابت‌ها بگذارند. شاگردان موری‌یاسو که در دوره قبلی، در فینال با حساب سه بر یک مقابل میزبان رقابت‌ها یعنی قطر شکست خوردند و به مدال نقره بسنده کردند، حالا در اندیشه جبران آن برآمدند تا بار دیگر به مقام قهرمانی برسند. در آن سوی میدان، ویتنامی‌ها با انگیزه خلق شگفتی، پا به میدان مسابقه گذاشته بودند و پیش از برگزاری مسابقه، فیلیپ تروسیه، سرمربی تیم ملی ویتنام، وعده داده بود که تیمش عملکرد درخشان و چشم‌نوازی در نبرد با برترین تیم آسیا خواهد داشت. تیم ملی ژاپن در نهایت با حساب چهار بر دو از سد شاگردان تروسیه عبور کرد تا این پیروزی، یازدهمین برد پیاپی خود را جشن بگیرد و گام نخست را در رقابت‌های جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ با موفقیت بردارد.

کلین‌من فقط قهرمانی می‌خواهد

کره جنوبی یک وجه تشابه با تیم ملی ایران دارد و آن این است که سال‌ها از آخرین قهرمانی‌شان می‌گذرد و جز ناکامی در نیمه‌نهایی و فینال، چیزی در ادوار مختلف جام ملت‌ها عایدشان نشده است. تیم ملی کره جنوبی در سال‌های ۱۹۵۶ و ۱۹۶۰ به‌عنوان نخست مسابقات را به دست آورد و از آخرین قهرمانی آنها بیش از ۶۳ سال می‌گذرد. یورگن کلین‌من، اسطوره فوتبال آلمان، سرمربی فعلی آنهاست. کلین‌من در گفت‌وگوی خود در جمع خبرنگاران، کری

سنگینی برای ژاپنی‌ها خوانده بود. کلین‌من گفته بود، ژاپن قدرت برتر و نماینده قهرمانی نیست بلکه این کره جنوبی است که به قطر آمده تا جام را به خانه ببرد. کره جنوبی در نخستین مسابقه خود به‌راحتی با حساب سه بر یک، از سد بحرین عبور کرد تا خط‌نشان برای رقبای خود در مسیر قهرمانی کشیده باشد. هر چند «سون»، ستاره تیم تاتنهام، در این مسابقه گلزنی نکرد اما امیدوار است تا طلسم ۶۳ ساله با حضور او و یارانش بشکند. کره‌ای‌ها در ساهای ۱۹۷۲، ۱۹۸۰، ۱۹۸۸ و ۲۰۱۵ به فینال جام ملت‌های آسیا رسیدند، اما به نایب‌قهرمانی بسنده کردند. این تیم همچنین ۳ بار در سال‌های ۲۰۰۰، ۲۰۰۷ و ۲۰۱۱ به مدال برنز دست یافت. کره جنوبی در سال‌های ۲۰۰۰، ۲۰۰۷ و ۲۰۱۱ با شکست تیم ملی فوتبال ایران به مرحله نیمه‌نهایی رسید، اما نتوانست به‌عنوان قهرمانی برسد و به مقام سوم بسنده کرد.

حاشیه، عامل حذف عربستان؟

مربی کاربلد فرانسوی، یعنی «هروه رنار»، روزهای باشکوهی را برای فوتبال عربستان ساخته بود اما به‌یکباره تصمیم گرفت قراردادش را توافق فسخ کند. بدین‌حال روبرتو مانچینی چنان گزینه درخشان بود که مردم عربستان را امیدوار کرد تا بار دیگر این تیم بتواند به مقام قهرمانی در جام ملت‌ها برسد. مانچینی تخصصی عجیبی در بردن جام‌های حذفی دارد و این هنر را در تیم‌های فیورنتینا، لاتسیو، اینتر، سیتی، گالاتاسرای و تیم ملی ایتالیا نشان داده است. ۱۲ سال قبل در قطر، آلبرتو زاکرونی ایتالیایی، ژاپن را برای چهارمین و آخرین بار به جام آسیا نشان داد و حالا شاید نوبت به یک ایتالیایی دیگر رسیده تا دومین تیم چهارم‌مقامه را در جام ملت‌ها معرفی کند. روبرتو مانچینی اما در آستانه اولین بازی این تیم در جام ملت‌های آسیا، با تصمیم‌هایی عجیب تیمش را وارد بحران کرده است. مانچینی به‌شکلی غیرمنتظره اعلام کرد که نواف العقیدی، ایمن یحیی و عباس الحسن از تیم ملی خط‌خورده و محمد البریک، طلال حاجی و محمد الیامی به‌جای آنها به اردو دعوت شده‌اند. این تصمیم‌های

مانچینی بیش از همه به‌دلیل خط خوردن نواف العقیدی جنجالی شد. العقیدی به‌عقیده اکثر عربستانی‌ها، گزینه اول دروازه‌بانی در جام ملت‌های آسیا به‌حساب می‌آمد. به‌همین دلیل برخی تماشاگران حاضر در ورزشگاه، پیش از دیدار با عمان، روبرتو مانچینی را «هو» کردند و از بازیکن سالاری حمایت کردند. عربستان هر چند در اولین مسابقه مقابل عمان به سختی پیروز شد، اما با داشتن ستاره‌هایی چون سالم الدوساری و عبدالرحمن غریب، مدعی جدی عنوان قهرمانی است. عربستان در صورت صعود به‌عنوان صدرنشین، تا فینال به شاگردان قلعه‌نویی بر خورد نمی‌کند.

شروع دور دوم با شکسته شدن رکورد علی دایی

مهاجم تیم ملی قطر در دوره قبلی جام ملت‌ها با درخشش خیره‌کننده و زدن ۹ گل در این رقابت‌ها علاوه بر آقای گلی، کمک ساینی کرد تا تیم ملی قطر به مقام قهرمانی این مسابقات برسد. همچنین با زدن این ۹ گل، یکی از رکوردهای دست‌نیافتنی علی دایی را شکست. دایی توانسته بود در جام ملت‌های ۱۹۹۶ با زدن ۸ گل به‌عنوان بهترین آقای گل تاریخ این رقابت‌ها انتخاب شود. تا به‌حال هیچ بازیکنی در تاریخ این رقابت‌ها نتوانسته بود با این تعداد گل، آقای گل شود، اما معز علی توانست ۹ گل زده در سال ۲۰۱۹ از علی دایی عبور کند. حالا معز علی با زدن یک گل در دیدار افتتاحیه ۱۰ گله شد و فقط چهار گل با عنوان آقای گلی علی دایی در تاریخ این رقابت‌ها فاصله دارد. گفتنی است آخرین دوره‌ای که علی دایی در جام ملت‌ها به میدان رفت، جام ملت‌های ۲۰۰۴ بود که تیم ملی ایران با مربیگری برانکو ایوانکوویچ به مقام سوم رسید.

جام ملت‌های این دوره، نه‌تنها در پایان هفته نخست شگفتی خاصی نداشت بلکه تیم‌هایی مثل عراق و قطر را به جمع مدعیان اضافه کرد که می‌توانند در مراحل حذفی، مدعیان قهرمانی را اذیت کنند و مانع از موفقیت‌شان شوند.

نمایش خانگی

گفت‌وگو با حسین میرزاحمدی کارگردان فیلم کت چرمی

قهرمان همیشه عجیب و غریب نیست

سپیده شریعت‌رضوی
خبرنگار

«کت چرمی»، از اوایل ماه دی اکران آنلاین خود را آغاز کرده و همچون نمایش عمومی با استقبال مخاطبان مواجه شده است. همین مسئله بهانه‌ای شد تا با حسین میرزاحمدی، کارگردان اثر، درباره سختی‌های تولید اثر، شباهت فیلمسازی‌اش با محمدحسین مهدویان و حواشی پیرامون آن و... به گفت‌وگو بنشینیم که در ادامه می‌خوانید.

اینکه می‌گویند فیلم‌هایی چون «کت چرمی»، مفهوم سیاه‌انمایی را دنبال می‌کنند، چگونه تحلیل می‌کنید؟

واژه سیاه‌انمایی را باید از ادبیات مسؤلان و ژانر نکت را از ادبیات سینماگران حذف کنیم. من اعتقاد بر این است که در فیلم‌هایی با موضوعات اجتماعی با پالت رنگی سیاه و سفید و سایه‌روشن آن مواجه هستیم. نه سیاهی و نه سفیدی سفیدی، یک جایی امید و یک جاهایی تاریک است. زیست ما هم براساس امید و ناامیدی و مسیری که در آن زندگی می‌کنیم براساس سیاهی و سفیدی است. ناگفته نماند که سیاه‌انمایی وجود دارد چون متودی است که شاید در مواردی جواب بدهد ولی من حداقل چیزی که از سینما و تئاتر بلدم این است که امید را باید نشان داد و به جامعه تریق کرد. بهرام بیضایی با وجود منتقد بودن‌اش، در تمام کارهایش امید به مردم می‌دهد و در پایان نمایشنامه «آرش» خود می‌گوید: «من هنوز مردمی را می‌شناسم که می‌گویند، آرش باز خواهد گشت. ما با این امید است که زیست می‌کنیم. نمی‌توان همه چیز را خوش و خرم یا تلخ و سیاه نشان داد. باید آنچه در زیست کردن خودمان با آن مواجه هستیم، به‌شکل درام و قصه به تصویر بکشیم و روایت کنیم. در حقیقت باید روی لب‌تغیخ درست حرکت کنیم.

انتخاب ریتمی کند برای یک اثر نیمه‌جناپی، دقیقاً به چه علت بوده است؟ به‌ویژه در دورانی که فیلم‌هایی با قهرمان‌های عصیانگر، ساختارشکن و تا حدودی خشن، در جهان از جمله در ایران، با اقبال روبه‌روست.

قهرمان عصیانگر همیشه لزوماً این نیست که خشم خود را بیرون بریزد و پُر از کارهای عجیب و غریب باشد. اتفاقاً آوردن و ساخت قهرمان‌هایی سخت است که خوددار باشند و درون‌ریز. در طول فیلم «ضد»، جواد عزتی با هوشمندی بسیار، مسیری را برای این کاراکتر انتخاب کرد که با درونیات و تحولات درونی، هم‌زمان با مسیر قهرمانانه مواجه شویم. ما یک مسیر قهرمانی داریم که عیسی برای کشف حقیقت طی می‌کند و مسیر دیگری که برای تحول خودش اتفاق می‌افتد. البته این اتفاق را در شرایطی رقم زدیم که می‌دانستیم مخاطب ممکن است با جنس قصه‌گویی و روایت تصویر، گارد بگیرد چون هنوز به این جنس فیلمسازی در موضوعات اجتماعی با ریتم متفاوت عادت ندارد. البته من اعتقاد ندارم که ریتم کند است، اما می‌گویم آنجایی مخاطب احساس می‌کند فیلم کند است که ما در فیلمنامه دخل و تصرف کردیم.

شاید بتوان گفت «کت چرمی» با کمی خلاقیت می‌توانست فیلم مهم‌تری باشد و ماندگار شود. فیلم، سرگرم‌کننده و تاحدی تأمل‌برانگیز است اما عمیق نمی‌شود. این مسئله ناشی از فیلمنامه و جرح و تعدیل‌هایی است که در آن رخ داد؟

باز هم تأکید می‌کنم که «کت چرمی» همان چیزی است که می‌شد ساخت و اکران کرد. مطمئناً اگر نسخه اصلی که ما تصمیم به ساخت‌اش داشتیم، اکران می‌شد یا اجازه می‌دادند ساخته شود، متفاوت‌تر بود و اتفاق عجیبی رخ نمی‌داد اگر ساخته می‌شد؛ یعنی نه به کسی برمی‌خورد، نه مشکلی برای جامعه به‌وجود می‌آمد. حساسیت‌هایی بود که نسبت به فیلمنامه وجود داشت و ما مجبور شدیم آنها را تغییر دهیم، اما خدا را شاکرم که با تعاملاتی که وجود داشت، فیلم ساخته شد و روی پرده رفت.

از شرایط اکران عمومی فیلم، راضی بودید؟ می‌توان گفت در زمان نمایش، فروش قابل‌قبولی داشت و بسیاری علت این اتفاق را حضور جواد عزتی در این اثر می‌دانستند. نظر شما چیست؟

فیلم ما زمانی اکران شد که سینما با مشکلاتی مواجه بود اما در کل، به‌از فروش فیلم، اتفاقاتی که برای آن رخ داد و استقبال مخاطبان راضی بودم و مطمئناً این اتفاق را مدیون حضور جواد عزتی - که دوست، برادر و بازیگر بسیار همراهی است - هستیم اما من مدیون تمام کسانی‌ام که در این فیلم حضور داشتند و در کنار ما بودند. همچنین باید بگویم که خود فیلم و قصه، در فیلم‌های غیرکمدی نیز نقش بسزایی دارند. من به‌شخصه از دوستانی که به من اعتماد کردند و در این کار حاضر شدند، تشکر می‌کنم و استقبال مخاطبان را مدیون حضور دوستان و استادان خود می‌دانم.

باتوجه به تبلیغات قابل‌توجهی که برای اکران آنلاین این اثر شد، وضعیت اکران آنلاین این فیلم چگونه است و آیا قابل‌قبول است؟

استقبال خوبی از فیلم در اکران آنلاین شده، مخاطبان نظرات مختلفی دادند و گفت‌وگوهایی درباره آن شکل گرفته است. من هم سعی می‌کنم در صفحه شخصی خود در فضای مجازی به تمام پیام‌ها، نقدها و نکات مثبت و منفی پاسخ دهم. معتقدم، بسیار خوب است که فیلم‌هایی در این زمینه ساخته شود تا مخاطب درباره آن حرف بزند. البته متأسفانه با رویه‌ای که در سینمای ما وجود دارد، سینمای تأمل‌برانگیزی که تفکر پشت آن باشد و بتواند جریان‌سازی و گفت‌وگو ایجاد کند، به فقیرا می‌رود و چیزی از آن باقی نمی‌ماند. امیدوارم این صنعت، جایی برای فیلم‌هایی که می‌خواهد گفت‌وگواره بیاندازد، باز کند.

